

بسم الله الرحمن الرحيم

انتخابات ۲۴ جون ترکیه و وعده‌های انتخاباتی

(ترجمه)

با اعلان آغاز کمپاین انتخابات ریاست جمهوری ترکیه، همه کاندیدان وعده‌های مشابه را از قبیل: ایجاد ثبات اقتصادی، توزیع درآمدهای اقتصادی به صورت عادلانه، مبارزه قاطع با فقر و فساد، ترقی و غیره را بیان کردند. پیرامون این موضوع چند نکته را اشاره می‌کنیم:

1- همه انتخابات دموکراتیک مؤلّد یک اصل بوده و خسارات سنگین مالی را در پی دارند. این بار به دلایل متفاوت، انتخابات ریاست جمهوری و اعضای پارلمان هم‌زمان برگزار و موجب مالیات سنگین بر جامعه گردید. در انتخابات ۲۴ جون سال ۲۰۱۸م بالای احزاب سیاسی مبلغ ۸۲۲ میلیون لیره ترکیه معادل ۲۰۱ میلیون دالر امریکائی از دارائی دولت هزینه داشت، در حالی که این مبلغ، سالانه مصرف اعضای پارلمان می‌گردید.

2- جلب سرمایه‌گذاری در بخش‌های مختلف: احزاب سیاسی برای کسب رأی مردم، وعده‌های غیرممکنی درمان اقتصاد ترکیه را دادند؛ اما پولی که برای کمپاین و تحقق این وعده‌ها هزینه می‌گردد، از مالیات مردمی مصرف گردید که بخش‌های اشباع بودجه، حاجات اساسی و کمالی مردم را تهدید و سطوح زندگی را ویران می‌سازد. از جمله اردوغان وعده ساخت پارک جدید و ساخت یک ورزشگاه را در انقره با گنجایش ۵۵ هزار نفر داد. برعلاوه تأکید داشت که زمین مربوط به میدان هوائی استانبول را به ورزشگاه ملحق و درین راستا میلیاردها پول را مصرف می‌کند. پس واضح است که آن‌ها در صورت پیروزی وعده‌های غیرضروری خویش را طریق اخذ مالیات (از جیب مردم) پوره می‌سازند و برای خاموشی مردم قوانین مالیات را تدوین و تعدیل می‌سازند و یا به بهانه

سهولت پرداخت قروض از طریق مالیات را قسطوار می‌سازند، که این اسلوب آمار مالیه را بر مالیه‌دهندگان بیشتر نموده و مردم دیگر توان پرداخت قروض را نمی‌داشته باشند. بر علاوهٔ ازدیاد حقوق متقاعدین، معاشات رجال دین و کمک‌های انسانی از جمله وعده‌های انتخاباتی کاندیدان به شمار می‌رفت.

3- تحقق عدالت، عدم تبغیض، تطبیق دموکراسی و آزادی‌های آن به شکل درست، در صورت پیروزی نیز شامل شعارهای انتخاباتی کاندیدان بود. مقالهٔ کوچک امکان گنجایش همه‌ای وعده‌های انتخاباتی احزاب را ندارد؛ اما هر کدام از "وعده‌ها" را از زوایهٔ احکام شرعی قرار ذیل مورد بررسی قرار می‌دهیم:

الف) نظام دموکراسی به هر شیوه‌ای که مورد تطبیق قرار گیرد، یک نظام کفری بوده و اشتراک در انتخابات پارلمانی و ریاست جمهوری درست نیست. با آن هم در وعده‌های کاندیدان ریاست جمهوری و کاندیدان پارلمانی هیچ وعدهٔ دیده نمی‌شد که بوی اسلام احساس گردد و هیچ یک کاندیدان در سرزمینی که ۹۰ درصد مردم آن مسلمان اند، تطبیق اسلام را نخواستند. تمام وعده‌های انتخاباتی اعمال مادی‌گرائی اند که در اسلام جایگاه ندارند. آن‌ها سعادت و امنیت اسلام را فراموش کرده مردم را به پذیرش دموکراسی مدل انگلیسی و امریکائی و تطبیق فرامین کفری، دوستی کفار و دشمنی اسلام فراخواستند، نه بسوی اسلام و ترس الله سبحانه و تعالی و نجات از دوزخ.

ب) اسلام هیچ‌گاهی نمی‌گذارد تا سرمایه و ملکیت به خواست و هوای نفس مردم و حکام مصرف و برای تحقق آن از مردم مالیات اخذ گردد؛ اما زمانی که خزانهٔ دولت از رفع حاجات اولیهٔ انسانی عاجز آیند، اسلام اجازه می‌دهد که برای اشباع حاجات کمالی از سرمایه‌داران مالیه اخذ گردد. اخذ مالیات در اقتصاد اسلامی اصل و دائمی نمی‌باشد؛ بلکه هدفی است که فقط در حالات سخت بدان پناه برده می‌شود و در چنین وضعیتی از مال سرمایه‌داران به قدر نیاز اخذ می‌گردد. پس خلیفه هیچ‌گاهی به هدف ساخت پارک و دفاتر فرهنگی و غیره اموری که منوط به رفع حاجات اولی نباشد، از مردم مالیه اخذ نمی‌کند. برعکس تمام مصارف دولت‌های سرمایه‌داری از طریق مالیات مردم تأمین می‌گردد. بر علاوه اکثر عوائد از طریق مالیات به بهانه‌های متخصصین به رجال سیاسی و متنفذین می‌ریزد، صرف نظر از ضروری بودن و غیرضروری بودن آن و اسلام هرگونه مصارفی که از حاجات اولی نباشد، حرام قرار داده است.

ج) در قسمت وعده‌هایی که کاندیدان در حالت پیروزی تطبیق می‌نمایند، بر عکس در اسلام، خلیفه حق ندارد آنچه دلش خواست اجراء و آنچه دلش خواست ترک نماید. اسلام حدود صلاحیت‌های رئیس دولت را با تفصیل بیان کرده است. در اسلام مفهوم امتیازات متقاعدین و و مزد ویژه روحانیون وجود ندارد، هرگاه در بین امت فقیر یافت گردد، از مال زکات موجود در بیت‌المال بدان پرداخت می‌شود و هرگاه بخش مال زکات در بیت‌المال موجود نباشد، از اغنیاء قدر رفع حاجات اولیه، مالیه اخذ می‌گردد. قوانین اسلام پیرامون رفع حاجات اساسی افراد امت از قبیل خوردنی، پوشیدنی و مسکن موجود بوده و به بهانه‌های مختلف، اسلام بارسنگین مالیات را بدوش سرمایه‌داران نمی‌اندازد.

د) برخلاف دموکراسی انتخاب رئیس دولت اسلامی هیچ‌گاهی مصارف گزاف را در پی ندارد؛ چون مال بیت‌المال از آن تمام امت بوده و مصرف آن در وجهی مصارفی می‌گردد که شریعت اجازه داده باشد، هرگاه خلاف وجوه شرعی اش مصرف شود، مصرف کننده به جرم خیانت جزاء داده می‌شود. خلیفه تا زمانی در سمت وظیفهٔ خلافت می‌باشد که یکی از شروط اهلیت خلافت مختل نگردد.

و میعاد اجرای وظیفه خلیفه قید زمان ندارد. خلیفه تا زمان مرگ و موجودیت شروطِ اهلیتِ خلافت و وظیفه خلافت را به پیش می برد؛ هرگاه به اثر مرگ و فقدان شروطِ اهلیتِ خلافت و وظیفه‌وی پایان یابد، بر امت واجب است که در خلال سه روز از بین کاندیدان یک نفر را به حیث خلیفه خود انتخاب نمایند. هم‌چنان مانند نظام سرمایه‌داری، انتخابات در اسلام دوره‌یی نبوده و امت اسلامی وقت گرانبهای خود را صرف دوره‌های انتخاباتی نمی کنند.

نویسنده: استاد محمد حنفی یغمور

۱۳ شوال ۱۴۳۹ هـ.ق

۲۷ جون ۲۰۱۸ م